

(Undervisningsministeren)

stolen, der svarer til de beløb, som låntager har fået udbetalt, skal afvikles af låntageren over en 15-årig periode til en ikke nærmere fastsat, lav rente. For de låntagere, som endnu ikke har afsluttet uddannelsen, indestår hovedstolen rentefrit i uddannelsestiden.

De økonomiske konsekvenser af dette forslag kan kun angives yderst skønmæssigt, bl. a. fordi der ikke foreligger et statistisk grundlag for at opdele gældssaldoen på de statsgaranterede studielån i hovedstol og i tilskrevne renter, men Statens Uddannelsesstøtte anslår skønmæssigt – ud fra den samlede gældssaldo pr. 31. december 1981 på ca. 7½ mia kr. – at staten efter forslaget skal godtgøre ca. 2 mia kr. i renteudgifter til august måned. Dertil skal så lægges finansieringen af hovedstolsbeløbet, som til august skønnes at udgøre ca. 5,8 mia kr. Ganske vist vil en del af disse beløb blive betalt tilbage over en årrække, over disse 15 år, som forslaget nævner, men da hovedstolen skal indestå rentefrit i uddannelsestiden, skønnes dette forslag at bebyrde staten med renteudgifter i en størrelsesorden af 400–500 mill. kr. i det første år, mens der til rentelettelse for den del af hovedstolen, som vedrører de færdiguddannede låntagere, må regnes med udgifter i de første år på ca. 35 mill. kr. for hvert procentpoint, afviklingsrenten skal nedsættes i forhold til den rente, hvortil staten skal låne pengene, som skal anvendes til formålet.

Efterhånden som hovedstolen afvikles, vil statens udgifter selvfølgelig gradvis falde, men udgifterne vil i en længere årrække andrage meget betydelige beløb til renteudgifter. På grund af de her skitserede omkostninger, som er forbundet med forslaget, er jeg nødt til at afvise det som værende ikke realistisk.

Spørgsmålet om gældssanering har jo været drøftet ved flere lejligheder i folketinget i denne samling, og jeg har på regeringens vegne også givet udtryk for en bekymring for de problemer, som de store og jo stadig voksende studiegyldsbryder rejser for de unge både under og efter uddannelsestiden. Vi har bebudet et forslag om gældssanering, vi har bl. a. nævnt det i forbindelse med fremsættelse af forslaget om statslån endnu i denne samling, og jeg kan oplyse, at forslaget om gældssanering vil foreligge i løbet af meget kort tid på folketingets bord.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne henvisse til de bemærkninger, som undervisningsministeren lige har fremsat, og derudover også til bemærkningerne til undervisningsministerens lovforslag nr. L 155 om forbedring af Statens Uddannelsesstøtte, som blev fremsat den 12. marts her i tinget og behandlet den 24. marts. I bemærkningerne siger ministeren følgende, og jeg citerer:

»Til hjælp for dem, der har afsluttet uddannelsen med store statsgaranterede lånebryder, vil undervisningsministeren senere i denne folketingsamling fremsætte forslag til indførelsen af en gældssaneringsordning. Denne ordning vil omfatte både de låntagere, som er i gang med at afvikle studiegylden, og dem, der endnu ikke har påbegyndt afviklingen.«

Her tilkendegiver socialdemokratiet klart, at de statsgaranterede banklån har haft en uheldig udvikling som følge af, at lånene har skullet følge den almindelige, høje renteudvikling i samfundet, der jo har sit udspring i den internationale økonomiske krise. Der vil altså, som det er bebudet, komme et forslag fra ministeren, og vi vil naturligvis afvente dette forslag, hvilket VS også burde have gjort, således at vi kunne have forhandlet ud fra et gennearbejdet forslag, hvoraf også de økonomiske konsekvenser fremgår.

Jeg vil gerne sige, at VS har det jo med, at man bare fremsætter forslag, uden at man i virkeligheden tager hensyn til, hvad det koster. Det er naturligvis god propaganda, og jeg har lidt indtrykket af, at det er det, forslaget skal bruges til. Vi tror imidlertid i socialdemokratiet, at de studerende og de, der er færdige med at studere, er langt mere realistiske end VS. Det er i hvert fald min vurdering, at de hellere vil have realistiske forslag lagt frem end forslag, som man vel kan karakterisere som, at én fugl i hånden er bedre end VS' ti fugle på taget. Jeg synes, at VS skulle have det med i tankerne, når man kigger på forslag af denne karakter. Derfor kan jeg sige med de bemærkninger, jeg har gjort, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til forslaget.

Eva Møller (KF):

Jeg skal for det konservative folkeparti sige, at vi ikke kan medvirke til det forelig-